

бовъ; и възнесе еднѣ женѣ на най высокѣ-тѣ степенъ, подирь Богочловѣка, по високо отъ всичкы-ты Святни, по високо и отъ самы-ты Ангелы.

Ново-то общество ости каквы добры сѣтнины може да има той-зи дѣхъ на благородство-то. Въ варварекы-ты времена рицарство-то бѣше надѣхано съ почетъ и любовь кѣмъ хубость-тѣ, и мы, Христіане просвѣтени, сынове на онова рицарство, почитаме за добръ образованъ чловѣкъ само оногo, кой-то дава почетъ на женскѣ-тѣ странѣ, като най мягкосрдѣ, надаренѣ съ домашни добродѣтели и съ хубость.

Нѣ ветхый-тѣ врагъ на благородны-ты чюства и на женѣ-тѣ останѣлъ е на свѣтъ-тѣ. Дано быхѣ му ся покланіали само едни-ты рѣждивы главы, едни-ти плитки умове! А то често той развалиа най быстры-ты умове, и всѣкога таіа развала поченова тамъ, дѣто прѣсѣкнова вѣра-та, коіа-то една дава святость чловѣку.

Видѣли сме философы, (поне така сами себе си наричахѣ), кои-то въ нѣкои часове показвали сѣ че горять отъ ревность за чловѣчество-то, а въ друго врѣмя, като гы напѣне безвѣріе, писали сѣ най мрѣсны книги, и съ настровање ся сѣ мѣчили да възбудять опіаненіе въ чюства-та